

Budova Latinské školy

Budova byla postavena v letech 1588-1591 na místě zvaném v starém Lubani jako „Jáma“ (německí im Grunde) pro účely latinské školy. Stavba byla umístěna přesně tam, kde původně stála kaple sv. Jiří a stará škola. Zbytky bývalé kaple můžete vidět v suterénu dodnes. Iniciátorem investice byl kancléř brandenburského kurfiřta Adrian Albinus. Stavět se začalo v dubnu 1588, přičemž na stavební práce dohlížel zednický mistr Martin Salin. Investice byla dokončena v roce 1589.

O sedmdesát let později, během jednoho z největších požárů v historii města, shořela střecha a horní patro budovy. V roce 1670 se historie opakovala. Oheň tehdy zachvátil celé horní patro školy. Navzdory dalším bolestivým ránám, které škole přinesl nelítostný osud, obyvatelé vždy stavbu obnovili. Na počátku osmnáctého století byla stavba značně rozšířena ve směru klášterní zahrady. Naposledy ve své historii byla škola zničena požárem 14. července 1760. Rekonstrukce budovy trvala 12 let.

Současné fasády se uchovali z roku 1914. Orámování dveří v předním průčelí pochází z roku 1752 a symbolizuje ukončení jedné z rekonstrukcí. Hned vedle dveří je vložena památní deska věnovaná zakladatelům. Jsou to: Adrian Albinus a jeho manželka Anna Wigand.

nr. 1, 2, 3: Budynek školy łacińskiej na pocz. XX w. / Das Gebäude der Lateinschule am Anfang des 20. Jahrhunderts.

Ilustracja z prywatnych zbiorów Janusza Kulczyckiego

www.luban.pl

Budynek szkoły łacińskiej

„Pozwólmy przemówić zabytkom”

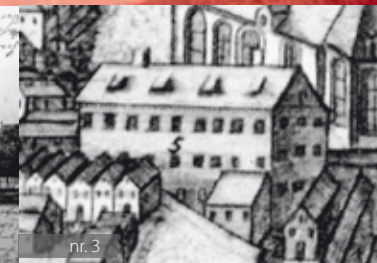
2012

nr. 1

nr. 2

nr. 3

Unia Europejska, Europejski Fundusz Rozwoju
Regionálního: Investujemy w waszą przyszłość,
Europejská Unie, Europejský Fond pro
regionální rozvoj: Investice in Ihre Zukunft

Tekst: Łukasz Tekiela

www.luban.pl

Budynek szkoły łacińskiej

Budynek został wzniesiony w latach 1588-1591 w miejscu określanym przez dawnych mieszkańców Lubania mianem Dołu (niem. im Grunde), na potrzeby łacińskiej szkoły. Ulokowano go dokładnie tam, gdzie stały wcześniej kaplica Świętego Jerzego oraz stara szkoła. Do dnia dzisiejszego w jego piwnicy można dostrzec relikty dawnej kaplicy. Inicjatorem inwestycji był urodzony w Lubaniu kanclerz elektora brandenburskiego Adrian Albinus. Budowę rozpoczęto w kwietniu 1588r. Prace budowlane nadzorował mistrz murarski, Martin Salin. Inwestycję zakończono w 1589r.

Siedemdziesiąt lat później, podczas jednego z największych pożarów w dziejach miasta, spłonęły dach i górne piętro budynku. W 1670r. historia się powtórzyła. Ogień ponownie strawił najwyższą kondygnację szkoły. Mimo kolejnych bolesnych ciosów ze strony bezwzględного losu Lubaniacy zawsze przywracali do świetności swoją wszechnicę. Na początku XVIII w. znacznie rozbudowano budynek poszerzając go w stronę ogrodu klasztorного. Ostatni raz w swojej historii szkoła została zniszczona przez ogień 14 lipca 1760 r. Prace remontowe prowadzono przez 12 lat.

Obecne elewacje pochodzą z 1914r. W czołowej elewacji znajduje się kamienne obramienie drzwi z datą 1752, symbolizującą ukończenie jednego z remontów. Natomiast tuż obok wmurowana jest tablica fundatorów: Adriana Albinusa i jego małżonki Anny Wigand.

Das Gebäude der Lateinschule

Das Gebäude wurde in den Jahren 1588 bis 1591 errichtet, am Ort, der von ehemaligen Stadtbewohnern als "im Grunde" bezeichnet wurde. Das Bauziel war es, die Lateinschule einzurichten. Das Gebäude erbaute man genau dort, wo sich früher die alte Schule und Georgenkapelle befunden hatten. Bis heute sind die Überreste der alten Kapelle im Keller zu sehen. Der Investitionsanreger war Adrian Albinus, der in Lubań geborene Kanzler des Brandenburger Kurfürsten. Mit den Baumaßnahmen begann man im April 1588. Die Bauarbeiten wurden vom Maurermeister namens Martin Salin beaufsichtigt. Die Investition wurde im Jahre 1589 beendet.

Siebzig Jahre später, zur Zeit eines der größten Brandes in der Stadtgeschichte, gingen das Dach und die obere Etage des Hauses in Flammen auf. Im Jahre 1670 wiederholte sich das Unglück. Die oberste Schuletage verbrannte. Trotz aller Schicksalsschläge kümmerten sich die Stadtbewohner immer um den Wiederaufbau ihrer Schule. Am Anfang des 18. Jahrhunderts baute man das Gebäude erheblich aus, indem es in die Richtung des Klostergartens erweitert wurde. Zum letzten Mal in ihrer Geschichte wurde die Schule durch das Feuer am 14. Juli 1760 zerstört. Die Renovierungsarbeiten dauerten zwölf Jahre lang. Die heutigen Fassaden kommen aus dem Jahr 1914. In der Vorderfassade befindet sich ein Steintürrahmen mit dem Datum 1752, das die Beendigung einer der Reparaturen versinnbildlicht. Gleich daneben wurde die Tafel der Stifter – Adrian Albinus und seiner Frau Anna Wigand eingemauert.

The Building of the Latin School

This building was erected between 1588 and 1591, in the location called by the native inhabitants of Lubań the Pit (German: im Grunde), to serve as a Latin School. The Chapel of St. George and the old school had been built earlier on this very site. Nowadays, some relicts of the former chapel can still be noticed in its cellar. It was funded by the Chancellor to Adrian Albinus, the Elector of Brandenburg, who was born in Lubań. The construction works started in April 1588. They were supervised by Martin Salin, a master bricklayer. The investment was completed in 1589.

Seventy years later, the roof and the upper floor of the building were burnt down in one of the greatest fires in the history of the town. It sustained another fire in 1670, which destroyed the top floor of the school. Despite both adverse natural events, the citizens of Lubań would always restore their school to its grandeur. In the early 18th century, it was significantly extended towards the Monastery Garden. The school was eventually burnt down by the fire on 14th July 1760. It took 12 years to reconstruct it. The present facade dates back to 1914. In the front facade, there is a stone doorframe with the year 1752, which dates the completion of one of the reconstruction works an adjacent plaque that commemorates the memory of its founders: Adrian Albinus and his spouse Anna Wigand.

